

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Hæc Synodus generalis Italiae videtur originem traxisse ex conventu habito in caussa Pauli Samosatani. Postea Concilium Romanum utramque complexum est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

nos ex eorum synodo quotannis Romam fraterno sociandos Concilio indissimulanter occurrere debere. Hinc profectum ut in Synodo Romana sub Symmacho, quam Rex Theodoricus ex omnibus Italiae provinciis coegerat, rectè observatum fuerit, hanc synodum ab ipso Papa convocari debuisse: cujus voluntatem intercessisse scripto docuit Theodoricus.

IV. Vnus tantum superest, quem eximere oportet à lectoris animo, scrupulus, unde ortum habuerit hæc Synodus Romana Italiae finibus circumscripta. Possem veteri consuetudine me tueri; quæ sanè huic institutioni, ut & ceteris ecclesiasticæ disciplinæ articulis, incrementum dedit. Sed fortasse non ineptè hujus conventus originem inde repetere possumus, quòd ad profigendam Pauli Samosatensis hæresim ab Aureliano Imperatore constitutum fuit ut Italiae Episcopi Romam de hac quæstione tractaturi se conferrent. Etsi enim evocandorum Episcoporum jus Romanæ sedi concedamus, nemo tamen inficiabitur quin cœtus frequens Romæ haberi vix posset sub paganorum Principum imperio, nisi cogendi Concilij gratiam Imperatores facerent. Quod cum ab Aureliano imperatum occasione unius causæ fuisset, præjudicio suo synodum ex Romana & Italica permixtam constituit, ante Nicæni Concilij tempora. Cum enim Paulus Samosatensis Antiochiæ Episcopus, duplici synodo Antiochena damnatus, domo episcopali abscedere nolleret, Aurelianus interpellatus hac de re præcepit ut domus Ecclesiæ illis tribueretur quibus Christiani Italiae & Urbis Romæ Episcopi per literas tribuendam præscribebant, teste Eusebio. Sanè ante hoc tempus (quod incidit in annum CCXCII.) Italiae Episcopi seorsim à Romanis conveniebant; ut factum est cum damnatus est Novatianus anno CCLV. à synodis Romana, Italica, & Africana; quamvis deinde ab iis Relatio missa fuerit ad Cornelium Romanum Episcopum, qui hac de re suis literis monuit Fabium Antiochenum. Sanè si extaret integra Cornelij epistola, cujus nobiliora fragmenta protulit Eusebius, fines utrique synodo Romanæ & Italicæ, quos tunc temporis obtinebant, sine ullis ambagibus assignaremus. In extrema enim epistola (ut testatur Eusebius) Episcopos, qui Romam profecti, Novatiani dementiam condemnabant, & Ecclesias, quibus singuli præerant, Cornelius recenserebat. At tamen nemo est qui sibi persuadere non possit Romanam synodum iis Episcopis constituisse qui non solum sub metropoli

degebant, sed etiam ceteris quibusdam, qui per Campaniæ oras, Brutios, & Apuliam erant constituti, Italicam verò ex iis conflaram Episcopis qui provincias Italiae Transpadanas incolerent. Sanè ad Italicam synodum è pluribus provinciis convenierant Episcopi; ut ipsa docet nominis significatio, quod uni Italiae provinciæ tribui non solet. Cum autem urbis alicujus celebritas tot Episcopos variarum provinciarum in unam synodum Italicam coegerit, par est etiam credere Romanæ civitatis dignitatem, imò & ipsius Pontificis, non adeo neglectam, quin è pluribus etiam Italiae provinciis synodo Romanæ frequentes adessent Episcopi. Et ut apertius promam quod sentio, planè mihi persuadeo ipsius Cornelij tempore, in ecclesiasticæ disciplinæ ordine, duas veluti Dioceses apud Italiam constitutas fuisse, è quibus Italica & Romana synodus constarent: quæ liquidius patuerunt, cum Italia lege Constantini duobus Vicariis Præfecti prætorio est assignata, quorum alteri sedes esset Mediolani, alteri verò Romæ.

CAPVT VII.

Synopsis.

I. Ordinatio Episcoporum pertinet ad Patriarchas. Restricta ad Metropolitanos in Patriarchatus Constantinopolitani institutione. Antiquis Patriarchis omnium Episcoporum ordinatio competeat; ut Antiocheno, ex Innocentio.

II. Et Alexandrino in solida Diocesi Aegyptiaca. Quod Metropolitanorum iura non omnino tollebat, ex Concilio Nicæno, & Syneso.

III. Idem jus competeat Romano in provincia Urbicaria. Antiqua regula, qui pertinent ad synodum, pertinent ad consecrationem, probatur ex Novella Iustiniani, que emendatur. Dubitatur de Italica Diocesis Episcopis, & de ipsis Metropolitanis Mediolanensibus & Aquileiensibus.

IV. Urbicaria autem Diocesis Episcopos ordinatos ab Episcopo Romæ docetur è Celestino. Metropolitanis in Urbicaria Diocesi.

V. Eorum iura servata in ordinationibus Episcoporum, ad exemplum Alexandrini Episcopi; & Thessalonicensis, qui erat Vicarius Romani in Illyrico.

VI. Brevis & nova interpretatio canonis sexti Nicæni, ex Rufino. Idem jus Alexandrino in Aegyptiaca Diocesi competit, quod Romano in Urbicaria. In ceteris non componuntur invicem. Novatorum argutia refellitur nova responsione.

VII. Patriarchicum jus Romani Pontificis in reliquis provinciis Occidentis verabatur præcipue in majoribus causis. Concilia Dioceseon Occidentalium conjuncta cum Romano per Relationes & Legatos.

VIII. Gallicanam Ecclesiam jus illud Patriarchicum semper amplexam esse docetur aliquot testimoniis selectis. Quod obtinuit in prima, secunda, & tertia Regum Dynastia.

Euseb. lib. 7.
Hist. c. 24. Quæ
dam vñ iura
sunt in
eis quæ
sunt in
synodo
Romana
Episcopi
tribuerent
quibus
Christiani
Italiae
& Urbis
Romæ
Episcopi
per literas
tribuendam
præscribe-
bant, teste
Eusebio. Sanè
ante hoc
tempus
(quod incidit
in annum
CCXCII.)
Italiae
Episcopi
seorsim à
Romanis
convenie-
bant; ut
factum est
cum
damnatus
est
Novatianus
anno
CCLV. à
synodis
Romana,
Italica,
& Africana;